

BULETINUL INFORMATIV CREATION RESEARCH

Numărul 1/ martie 2008

Greetings from John Mackay and the Creation Research Team around the World!

Mai multe informații despre **Creation Research** găsiți la adresa <http://www.creationresearch.net>

© Copyright Creation Research 2008

Director general – J. Mackay, geolog

Reprezentant pentru Europa de Est – R. Câmpan, teolog

Traducerea, adaptarea și tehnoredactarea – Creation Research România

Cuprins

1. CULOAREA CAMELEONULUI NU ESTE PENTRU CAMUFLAJ	1
2. TOLERANȚA LA LACTOZĂ A EVOLUAT DE TREI ORI	2
3. CROCODILIENII DEVIAZĂ SÂNGELE PENTRU DIGESTIE	3
4. CITATE CELEBRE DE LA DARWIN LA STEVE JONES	4
5. REÎNTOARCEREA MOLILOR.....	5
6. REZULTATE SONDAJ (IN LIMBA ENGLEZA):.....	6

Detalii suplimentare legate de traducerea în limba română a buletinului informativ se pot obține la următoarele adrese: intelligence_in_design@yahoo.com și creationresearch@gmail.com

1. CULOAREA CAMELEONULUI NU ESTE PENTRU CAMUFLAJ

(BBC News Online, New Scientist news and PLoS Biology, 29 Jan 2008).

Cameleonii sunt bine cunoscuți pentru abilitatea de a-și schimba rapid culoarea acest lucru fiind deseori explicat ca o adaptare evolutivă la mediu pentru a scăpa de prădători. O altă teorie susține că inițial culorile cameleonilor semnalizau altor indivizi pentru a se apăra de ei și să-și atragă parteneri. Doi cercetători de la Universitatea din Melbourne au testat cele două teorii prin studierea colorației și a capacității de schimbare a culorii la 21 de specii de cameleon pitic din genul *Bradypodion*, luând în considerare culorile pe care le văd cameleonii, nu cele pe care le înregistrează oamenii. Cameleonii au capacitatea de a percepe atât lumina ultravioletă cât și cea accesibilă spectrului uman. Așadar cercetătorii au măsurat lumina reflectată, cea vizibilă și UV. Dacă schimbarea culorii este pentru camuflaj,

cameleonii care trăiesc în mediile cele mai variabile ar trebui să producă cele mai multe schimbări. S-au măsurat schimbările de culoare pe care le produc doi cameleoni masculi atunci când se confruntă și atunci când sunt în preajma prădătorilor. Rezultatele au fost că abilitatea de schimbare a culorii era mai mult legată de semnalizare interspecifică decât de camuflarea în mediu. Devi Stuart-Fox, cel care a condus studiul, a declarat „am descoperit că speciile de cameleon care își schimbau cel mai mult culoarea aveau conspicuos celorlalte cameleoni. Dar nu aveau o mare diversitate de culori în habitatul lor”.

BBC: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/7215005.stm>

PLoS: <http://biology.plosjournals.org/perlserv/?request=get-document&doi=10.1371/journal.pbio.0060021>

New Scientist: <http://www.newscientist.com/article/dn13235-chameleons-colourful-flashes-are-social-signals.html>

ED. COM. Suntem deseori întrebați de ce animalele par atât de bine proiectate să se ascundă de prădători din moment ce Dumnezeu le-a creat să trăiască într-o lume fără prădători (Genesa 1:29-31). Acest studiu arată că deși schimbarea culorii poate fi folosită de cameleoni pentru a se ascunde de prădători în lumea degenerată, are o altă funcție principală (aceea a găsirii partenerului) care era folosită în lumea originală perfectă. Animalele își folosesc abilitățile deja încorporate pentru a supraviețui, dar nu este evoluție deoarece nu explică cum a apărut această capacitate de schimbare a culorii.

2. TOLERANȚA LA LACTOZĂ A EVOLUAT DE TREI ORI

(ScienceNOW 11 Dec 2006 and Science, vol. 314, p1672, 15 Dec 2006.)

Toleranța la lactoză este abilitatea de a digera lapte în stadiul adult și depinde de activitatea enzimatică a lactazei care decompune lactoza, zaharul din lapte. În cea mai mare parte a populației lumii această enzimă este inactivă la adulți și consumarea laptelui proaspăt cauzează probleme stomacale. Unele grupuri din Europa, Orientul Mijlociu și Africa pot digera lapte și în faza adultă. În 2002 cercetătorii au descoperit o variație într-o genă care reglează producerea de lactază în europeni nordici care le permite să tolereze lactoza ca adulți. Au căutat aceeași variație în alte populații însă nu au putut-o depista la africani, iar la europeni doar în proporții mici. Au identificat

gene la europeni și au căutat aceeași de porțiuni de ADN la unele grupuri africane. Au găsit trei variații care aveau același efect. Cercetătorii susțin că este un „exemplu elegant a cum poate evoluția găsi diferite soluții la aceeași problemă, în special în fața selecției puternice”. Antropologul Ken Weiss de la Pennsylvania State University a spus „există mai mult de o singură modalitate de a tolera laptele. Studiul este o muncă frumoasă deoarece arată că evoluția nu este numai a alege o genă și a o conduce”.

ED. COM. Gena descoperită în 2002 este o cenă de control care inactivează producerea lactazei după perioada copilăriei. Variațiile găsite la oameni care pot digera lactoza ca adulți sunt mutații care opresc gene să funcționeze, astfel încât gena care produce lactaza nu mai primește semnalul pentru a se opri. Studiul nu este o dovadă a evoluției. La fel cum există multe modalități de a opri accidental un aparat electric (turnând pe el cafea sau lovindu-l) există mai multe modalități pentru a face ca o genă să nu mai funcționeze. Nu este evoluție ci regres genetic și este o dovadă că oamenii își pierd din funcții nu evoluează. Editorul Creation Research a scris în anii 70 un articol *A băut Adam lapte?* (Ex Nihilo Vol 4, June 1982, pp9-13) în care concluziona că abilitatea adulților de a consuma lapte este o pierdere degenerativă. Prezicem din nou că această pierdere poate apărea din nou în orice grup uman.

3. CROCODILIENII DEVIAZĂ SÂNGELE PENTRU DIGESTIE

(ScienceNOW 6 Feb 2008.)

Crocodilii, aligatorii și caimanii au inima tetracamerală asemănătoare mamiferelor și păsărilor. În aceste inimi, sângele slab oxigenat se întoarce de la țesuturi este pompat în plămâni pentru a absorbi oxigen și a se descărca de dioxidul de carbon pentru a reveni în cealaltă parte a inimii și a pleca în organism. Spre deosebire de mamifere și păsări, crocodilienii pot trimite sânge slab oxigenat înapoi în organism, netrecându-l pe la plămâni. Este considerată o funcție „primitivă” moștenită prin evoluția din amfibieni, care au inima tricamerală. Cercetătorii de la University of Utah, Salt Lake City, au studiat această deviere și au constatat că animalele trimit sângele deoxigenat la stomac după ce s-au hrănit, ceea ce confirmă o teorie că devierea ajută digestia. Cercetătorii au efectuat operații chirurgicale care să împiedice devierea sângelui deoxigenat la stomac. Au măsurat apoi acidul gastric produs când animalele erau hrănite și au constatat că era mult mai scăzut decât la animale normale. Animalele

aveau nevoie de mai mult timp pentru digestie. Aligatorii pot produce de 10 ori cantitatea de acid decât oricare alt animal, ceea ce este folositor animalelor care se hrănesc neregulat și consumă cantități mari.

ED. COM. Crocodilienii sunt considerate reptile primitive undeva între amfibieni și mamifere, dar sistemul circulator arată că nu este „primitiv” și nu este deloc puțin mai bun decât sistemul tricameral al amfibienilor și nici o versiune mai puțin evoluată a inimii mamiferelor. Circulația la reptile este diferită de cea a peștilor, broaștelor și mamiferelor, și poate chiar mai complexă decât a mamiferelor datorită ratelor metabolice variabile și mecanismelor pentru captarea și circularea căldurii. Inima tetracamerală a crocodilienilor nu ajută la teoria evoluției care arată trecerea de la amfibieni la reptile așa cum se arată în manuale. Peștii au nevoie doar de o inimă bicamerală deoarece circulația sanguină nu este de mare presiune și primesc oxigen prin branhiile. Amfibienii primesc oxigen prin plămâni și prin piele deci nu au nevoie de separare completă între circulația între plămâni și țesuturi. Păsările și mamiferele au nevoie de presiune scăzută în plămâni și presiune mare în țesuturi așa că cele două vor fi complet separate. Acest studiu arată că inima crocodilienilor trebuie să fie complet funcțională și că fiecare formă de animal vertebrat are inima apropiată de nevoi și este dovada unei intenții în creație nu a unui naturalism orb.

4. CITATE CELEBRE DE LA DARWIN LA STEVE JONES

Darwin a scris în *The Origin of Species*, Charles Darwin, Penguin Books 1968. Chapter IX page 292: "De ce atunci nu este fiecare formațiune geologică și fiecare strat plin de asemenea verigi lipsă? Geologia cu siguranță nu oferă asemenea lanțuri organice fin gradate; și aceasta este poate cea mai evidentă și mai gravă obiecție care poate fi folosită împotriva teoriei mele”.

În versiunea lui îmbunătățită a lui Darwin *Almost Like a Whale - The Origin of Species*

Updated", profesorul Steve Jones, Black Swan 1999. p253, a scris: "Departate de formele intermediare așteptate din avansul încet al selecției naturale multe specii apar fără avertizare, persistă în a fi forme fixe, și dispar fără a lăsa urmași. Geologia cu siguranță nu oferă asemenea lanțuri organice fin gradate; și aceasta este poate cea mai evidentă și mai gravă obiecție care poate fi folosită împotriva teoriei evoluției”.

5. REÎNTOARCEREA MOLIIILOR

(News Scientist, 8 Dec 2007, p46.)

Pentru mulți ani, molia „sare și piper” *Biston betularia* a fost folosit ca un exemplu pentru evoluția care se desfășoară sub ochii noștri. Această molie apare în două forme de culoare, una pală și alta neagră. Înainte de anii 1800 formele negre erau rare dar numărul lor a crescut gradual în secolul următor în special în regiunile unde poluarea industrială a închis culoarea trunchiurilor copacilor în habitatul speciei. Această modificare a fost pusă pe seama păsărilor care prădau moliile deschise la culoare care nu se camuflau în mediul de culoare închisă a trunchiurilor înnegrite de poluare. În anul 1950 Earnest Kettlewell a făcut un experiment eliberând moliile închise și deschise la culoare în două regiuni diferite ale Angliei – într-o zonă cu arbori afectați de poluare și în alta în care erau acoperiți de licheni. După o perioadă a capturat exemplare atât din zona poluată cât și din cea nepoluată. După cum se aștepta, în regiunea cu poluare au supraviețuit mai multe exemplare închise iar în regiunile cu licheni mai multe moliile deschise. Creșterea numărului exemplarelor negre a fost denumit „melanism industrial” și a fost prezentat generațiilor ca un exemplu clasic al selecției naturale și potrivit lui Darwin, selecția naturală este motorul evoluției. Această istorioară se află în cele mai multe manuale de biologie cu fotografiile ale moliilor pe scoarța copacilor alături de textul „evoluția în acțiune”. Rezultatele lui Kettlewell au fost folosite ca o dovadă a evoluției dar cercetătorii care se ocupau de moliile au recunoscut că există serioase greșeli în metoda folosită, principala fiind aceea că moliile nu stăteau de obicei pe trunchiurile arborilor, și că a eliberat cu mult mai multe exemplare de moliile decât erau în mod natural în mediu. Din aceste considerente unii oameni de știință nu au recomandat exemplul pentru a argumenta evoluția, în special din cauza criticilor creaționiștilor și a susținătorilor Designului Interior. Așadar, pentru a recupera acest exemplu pentru evoluție, Michael Majerus de la Cambridge a făcut noi experimente de eliberare și recapturare. A observat că moliile se odihneau pe partea inferioară a crengilor, așa că a pus plase în jurul crengilor și a eliberat câte o molie după care dimineața a îndepărtat plasele, moliile rămânând în poziția de odihnă pe crengi. Deoarece moliile nu se mișcă în cursul zilei, moliile dispărute de pe crengi sunt considerate mâncate. A observat și păsări consumând moliile și că exemplarele negre erau depistate pe trunchiurile deschise. Experimentul susține că acesta aduce dovada evoluției. Articolul din New Scientist explică „Nu

există dubii că culoarea moliilor este determinată genetic, așa că schimbările în frecvența formelor închise și deschise demonstrează schimbări în frecvența genelor – și asta e evoluție. Mai mult, direcția și viteza acestei evoluții nu poate fi explicată decât prin selecție naturală. Agentul selecției rămâne discutabil, dar prădătorismul păsărilor este singura ipoteză susținută experimental”.

ED. COM. Este ușor de argumentat că dacă evoluția se întâmplă atunci modificările de frecvență în gene trebuie să fie adevărate – dar reversul nu este la fel. Evoluția are nevoie de noi gene nu de schimbări în cele existente deja. Din moment ce toate genele implicate în observațiile lui Majerus asupra moliilor preced și experimentele lui Kettlewell, atunci nimic nu a evoluat de fapt - singura concluzie validă este că moliile deschise și închise la culoare se transformă în molii închise și deschise la culoare. Experimentul Majerus arată că variațiile în numărul exemplarelor de molii închise și deschise la culoare este un exemplu de selecție naturală și un exemplu valid de modificare în frecvența genelor, dar nu a adus nicio dovadă teoriei evoluției. Selecția naturală nu este evoluție. Este un proces prin care unii indivizi sunt îndepărtați din populație lăsând loc altora pentru a se înmulți. Nu creează modificări organismelor și nu poate produce de una singură noi specii. Nici schimbările frecvenței genelor nu este evoluție. Specia nu a evoluat în ultimele două secole și profităm de orice oportunitate pentru a arata că acest fapt susține ideea că Dumnezeu a creat moliile pentru a se reproduce după felul lor.

6. REZULTATE SONDAJ (IN LIMBA ENGLEZA):

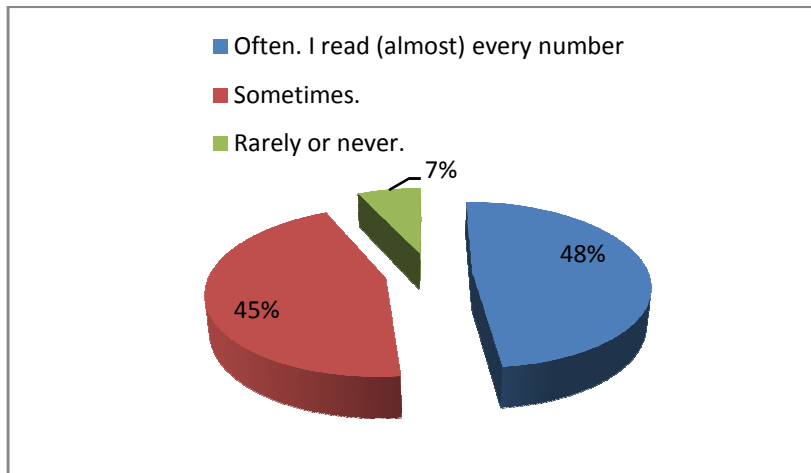
Pool results

This pool was conducted by Creation Research Romania in December 2007, among the readers of the Romanian translation of ©Creation Research Evidence News publication.

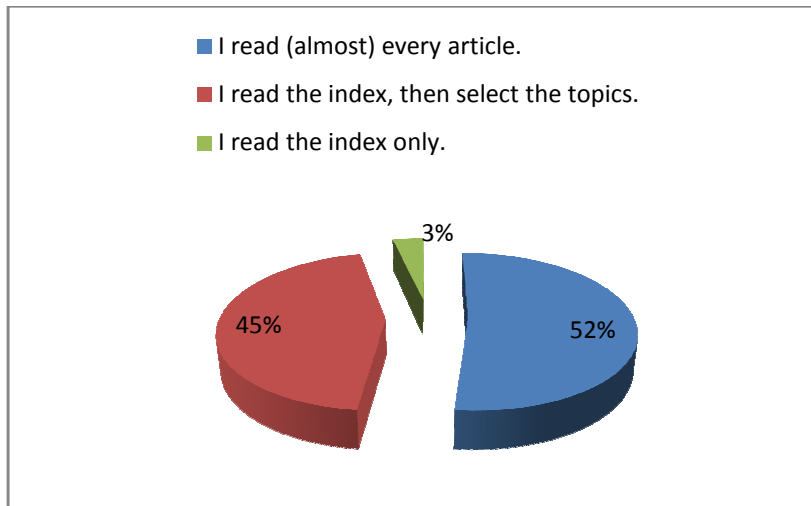
There were four questions that the readers were invited to answer:

1. How often do you read the bulletin?
2. How interested are you in the bulletin?
3. What impact these bulletins have on you?
4. What is the spiritual impact?

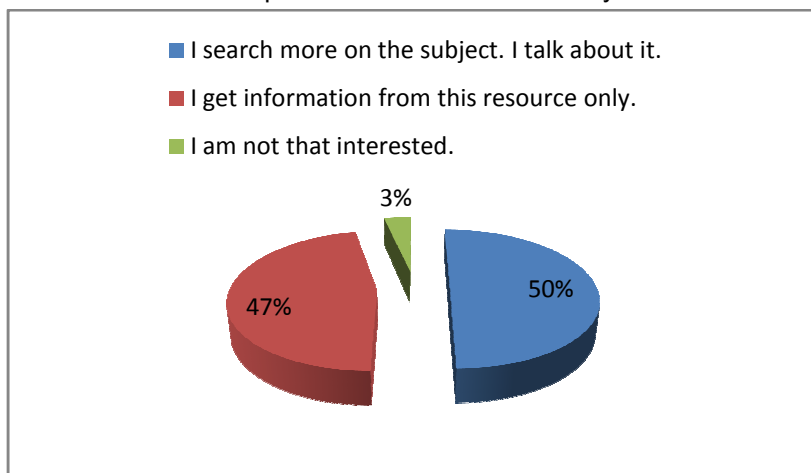
How often do you read the bulletin?

How interested are you in the bulletin?

What impact these bulletins have on you?

What is the spiritual impact?

- Strenghten my faith in the Creator.
- This things are not crucial for faith.
- 0% ■ I can be a christian accepting evolutionism.

